

Arrest

nr. 174 683 van 15 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Baghlan-i Jadid (provincie Baghlan) afkomstig te zijn. U bent een Tadzjiek van etnische origine, bent gehuwd en vader van vijf kinderen. U bent tien jaar naar school gegaan in Baghlan.

Van 1367 tot 1371 (1988-1992) werkte u in Kabul voor de Afghaanse inlichtingendienst KhAD. U zocht en arresteerde mujahedinstrijders die aanslagen beraamden. Toen de mujahedin de macht overnamen, verliet u Afghanistan. U reisde via Tadzjikistan en Oezbekistan naar Moskou, waar u automechaniek studeerde. In 1374 (1995) keerde u naar Baghlan terug en huwde u. Een jaar later kwamen de Taliban aan de macht en vertrok u naar Dubai, waar u tot 1381 (2002) zou blijven. U werkte er als

automecanicien. U kwam terug naar Afghanistan maar verbleef sindsdien afwisselend in Moskou en in Baghlan. U verkocht goedkope Afgaanse handelswaar in Moskou en bracht Russische auto-onderdelen naar Afghanistan.

Toen u op begin augustus 2014 via Tadzjikistan naar huis terugkeerde, besliste u de verjaardag van uw zoon B.(...) eens goed te vieren. U had enkele flessen alcohol van uw reis meegebracht. Er waren vrienden op bezoek en u speelde muziek. Toen de mullah kwam klagen, beledigde u hem en de sharia. U had al wat gedronken. De mullah nam u dit zeer kwalijk en maakte u uit voor ongelovige en afvallige. Drie of vier dagen later hebben onbekenden, vermoedelijk personen die een band met de mullah hadden, uw zoon B.(...) ontvoerd. Gedurende twintig dagen werd hij vastgehouden. Na het betalen van een losgeld van 160.000 USD werd B.(...) weer vrijgelaten. Hierna besliste u Afghanistan te verlaten. Uw zoon B.(...) verblijft sinds dit voorval bij een oom in Pul-i Khumri (hoofdstad van Baghlan). Uw vrouw en de andere (jongere) kinderen zijn bij een tante van uw vrouw.

Via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Kosovo, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk bent u naar België gekomen. Op 24 december 2014 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u als ongelovige wordt beschouwd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afgaans identiteitsdocument of taskara, uw rijbewijs, een transitvisum voor Tadzjikistan, een rijbewijs voor Rusland, een kopie van de taskara's van uw vrouw en van de drie oudste kinderen, de geboorteakte van uw twee jongste kinderen, een brief van een Afgaans advocaat waarin uw problemen worden herhaald, uw werkbadge van de tijd dat u nog voor KhAD werkte, een bankkaart, een akte in verband met de verkoop van uw huis, de enveloppe waarin deze documenten werden verstuurd en twee filmpjes waarin uw geblinddoekte zoon B.(...) te zien is en die tijdens zijn gevangenschap werden gemaakt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u problemen kende met de mullah van uw dorp, dat uw zoon door de mensen van deze mullah werd ontvoerd en dat u als ongelovige wordt beschouwd. Zo is het niet geloofwaardig dat iemand die in een conservatieve omgeving als Baghlan-i Jadid zou hebben gewoond een geestelijke op grove wijze zou beledigen en de sharia in verband zou brengen met het verkrachten van kinderen, zoals u zegt te hebben gedaan (CGVS, p.11). Dat u al wat gedronken had, biedt hiervoor geen verklaring, te meer u beweert dat de mullah eerder actief was bij de religieuze politie van de Taliban (CGVS, p.11). U stelt verder dat u 160.000 USD betaalde voor de vrijlating van uw zoon maar zegt niet eens te weten wie voor zijn ontvoering verantwoordelijk moet worden geacht. U zegt louter te denken dat ze met de mullah verwant zijn (CGVS, p.14).

Dat uw zoon B.(...) van 5 augustus tot 24 augustus 2014 gevangen werd gehouden, wordt voorts tegengesproken door informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Deze informatie, meer bepaald de Facebook account van R.(...) B.(...) waarvan u bevestigde dat het de account van uw zoon betreft (CGVS, p.12), toont aan dat uw zoon in augustus 2014 een vrij man was. Op 2 augustus 2014 keerde hij na een verblijf van minstens enkele maanden in Istanbul naar Kabul (en niet Baghlan-i Jadid) terug. Dit is zeer merkwaardig, net als het feit dat u blijft ontkennen dat uw zoon ooit naar Turkije gereisd is (dat u pas na het gehoor heeft vernomen dat uw zoon in 2014 een 'toeristische reis' van 'tien dagen' naar Turkije ondernam, zoals u beweert in het schrijven van 16 maart 2016, is uiteraard geheel ongeloofwaardig). Op 5 augustus 2014, op de dag dat B.(...) zou zijn ontvoerd, nam uw zoon een selfie in jullie woning. Op 8 augustus 2014 ging hij met vrienden zwemmen in de Jabalsaraj rivier in Parwan, op 12 en 15 augustus 2014 verschenen er nog allerhande posts, gevolgd door commentaren van vrienden, op 16 augustus 2014 volgde er nog een selfie van uw zoon in goede gezondheid en op 19 augustus 2014 wenste B.(...) zijn vrienden een gelukkige "independent day". Dat uw zoon in augustus 2014 in gevangenschap verbleef, zoals u beweert, wordt ten overvloede weerlegd door zijn bedrijvigheid op de sociale media.

Hiermee geconfronteerd, stelt u dat de filmpjes van uw zoon in detentie uw relaas bevestigen (CGVS, p.13). Echter dient te worden opgemerkt dat dergelijke zaken gemakkelijk in scene kunnen worden gezet. Het CGVS hecht dan ook geen enkel geloof aan de problemen met de mullah en de daaropvolgende ontvoering van uw zoon. Gezien de bedrieglijkheid van uw relaas, kan u niet als vluchteling worden erkend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate

van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurende conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten

en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid en konvooien van NATO en European Police Training Mission (EUPOL). Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen is gebleken dat u een geletterd persoon bent, die behalve Dari ook Pashtou, Urdu, Oezbeeks, Russisch en wat Arabisch en Engels spreekt (CGVS, p.1). U ging naar eigen zeggen tien jaar naar school en heeft in de daaropvolgende jaren een ruime werkervaring opgebouwd. U was jarenlang actief voor de Afghaanse inlichtingendiensten in Kabul, werkte later als autoreparateur en in de afgelopen jaren was u een handelaar die zaken deed in Rusland en Afghanistan. Uw talenkennis en werkervaring tonen aan dat u ook in Kabul kans op slagen heeft. Bovendien mag worden verondersteld dat u en uw gezinsleden vertrouwd zijn met de stad Kabul. U stelt dat u er voor KhAD gewerkt heeft maar er later niet meer heeft gewoond, wat niet zomaar kan worden aangenomen. Zo geeft uw zoon B.(...) aan dat hij uit Parwan afkomstig is, eerder in Mazar-i Sharif verbleef maar sedert 2007 in Khairkhana, Kabul woont. Dat uw zoon in Kabul woont, klopt niet volgens u. Uw zoon stelt op zijn account ook dat hij Economie studeert aan de universiteit van Kabul. U beweert opnieuw dat dit niet mogelijk is omdat uw zoon zeventien jaar oud zou zijn. Echter, uit een post van B.(...) blijkt dat hij in 1996 geboren is en dat hij dus ongeveer twintig jaar oud moet zijn. Dat B.(...) aan de universiteit studeert is dus perfect mogelijk, te meer hij voordien naar de Azad Khan High School ging, eveneens een onderwijsinstelling in Kabul. Voorts kan worden gewezen op een foto van uw zoon W.(...) R.(...) die door B.(...) "king of Kabul" wordt genoemd, op diverse foto's die in Kabul (onder meer in Shahre Naw en in het district Paghman) werden genomen en op het feit dat B.(...) geregeld lijkt te reizen tussen Kabul en Mazar en Kabul en Parwan. Uit al deze vaststellingen kan worden afgeleid dat er minstens een sterke band bestaat tussen uw familie en Kabul. Dat u behalve enkele nichten van uw vrouw geen familie zou hebben in Kabul, is gezien de duidelijke aanwezigheid van uw kinderen daar niet geloofwaardig. Voorts kan nog worden opgemerkt dat uw familie financieel draagkrachtig blijkt. U heeft jarenlang handel gedreven en kon het zich permitteren uw kinderen te laten studeren. Toen uw vrouw ziek werd, stuurde u haar met uw zoon naar India voor gespecialiseerde medische zorgen (CGVS,

p.12). Om een reden die u niet wenste te verduidelijken (CGVS, p.12), verbleef uw zoon ook meerdere maanden in Istanbul. Dat de leden van uw gezin kunnen reizen en studeren, geeft aan dat u minstens naar Afghaanse normen bemiddeld bent. Verder is gebleken dat u eigenaar bent van een huis (CGVS, p.13). Uw verklaring als zou u dit huis hebben verkocht om uw zoon vrij te krijgen, is niet geloofwaardig gebleken. Uw talenkennis en werkervaring, het feit dat u ooit in Kabul heeft gewerkt, dat minstens uw twee oudste zonen in Kabul wonen en de vaststelling dat uw familie over voldoende financiële middelen kan beschikken, zijn factoren die aangeven dat in uw geval een hervestiging in Kabul zeker niet als onredelijk kan worden beschouwd.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-generaal niet te wijzigen. De taskara's van u en uw gezinsleden, de geboorteaktes van uw jongste zonen en uw rijbewijs leveren geen enkel bewijs voor uw bewering als zouden jullie in Baghlan hebben gewoond. Het CGVS kon immers vaststellen dat dit niet geloofwaardig is en dat veeleer moet worden aangenomen dat uw gezin in Parwan en Kabul woonde. Bovendien blijkt uit de informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat frauduleuze Afghaanse identiteitsdocumenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. Verder dient te worden gewezen op de merkwaardige vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de geboorteplaats van uw vrouw. Hoewel u eerder nog zei dat zij in Jabalsaraj in de provincie Parwan geboren is (gehoorverslag DVZ, punt 15a), zegt u nu dat uw vrouw in Baghlan ter wereld kwam (CGVS, p.4). Hiermee geconfronteerd, geeft u te kennen dat men u bij de DVZ verkeerd begrepen heeft (CGVS, p.6). Dit overtuigt niet, te meer hierboven al werd opgemerkt dat uw zoon B.(...) aangaf zelf van Parwan afkomstig te zijn. Gezien u zelf verklaard heeft dat u voorheen langdurig in Dubai en Moskou verbleef, kan niet worden uitgesloten dat uw vrouw en kinderen eerder voornamelijk bij uw schoonfamilie in Parwan woonden. De kaart van de Kabul Bank, het Russische rijbewijs en het transitvisum voor Tadzjikistan vermogen een evenmin een ander licht te werpen op uw asielmotieven. De werkkarta van KhAD kan mogelijks aantonen dat u ooit voor deze beruchte inlichtingendienst gewerkt heeft, wat in deze beslissing niet ter discussie staat. De verkoopakte die moet aantonen dat u uw huis in Baghlan moest verkopen, de brief van een Afghaans advocaat die uw problemen zou bevestigen en de filmpjes van een geblinddoekte B.(...) in gevangenschap, kunnen uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Opnieuw kan worden gewezen op het gemak waarmee valse Afghanistan kunnen worden aangemaakt, zoals u ook zelf heeft bevestigd: voor 500 afghani zou u eender welk frauduleus documenten kunnen krijgen, zo merkte u op (CGVS, p.16). De enveloppe geeft aan dat de documenten werden verstuurd vanuit Balkh. Dat uw familie een band heeft met Mazar-i Sharif, de hoofdstad van Balkh, is ook duidelijk gebleken. Uw halfbroer W.(...) blijkt er te wonen (zie informatie in het administratief dossier), wat opnieuw in strijd is met uw eerdere verklaringen waaruit moest blijken dat ook hij in Baghlan woonachtig zou zijn (DVZ, punt 17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de

voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u problemen kende met de mullah van uw dorp, dat uw zoon door de mensen van deze mullah werd ontvoerd en dat u als ongelovige wordt beschouwd. Zo is het niet geloofwaardig dat iemand die in (...) Baghlan-i Jadid zou hebben gewoond een geestelijke op grove wijze zou beledigen en de sharia in verband zou brengen met het verkrachten van kinderen, zoals u zegt te hebben gedaan (CGVS, p.11). Dat u al wat gedronken had, biedt hiervoor geen verklaring, te meer u beweert dat de mullah eerder actief was bij de religieuze politie van de Taliban (CGVS, p.11). U stelt verder dat u 160.000 USD betaalde voor de vrijlating van uw zoon maar zegt niet eens te weten wie voor zijn ontvoering verantwoordelijk moet worden geacht. U zegt louter te denken dat ze met de mullah verwant zijn (CGVS, p.14).

Dat uw zoon B.(...) van 5 augustus tot 24 augustus 2014 gevangen werd gehouden, wordt voorts tegengesproken door informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Deze informatie, meer bepaald de Facebook account van R.(...) B.(...) waarvan u bevestigde dat het de account van uw zoon betreft (CGVS, p.12), toont aan dat uw zoon in augustus 2014 een vrij man was. Op 2 augustus 2014 keerde hij na een verblijf van minstens enkele maanden in Istanbul naar Kabul (en niet Baghlan-i Jadid) terug. Dit is zeer merkwaardig, net als het feit dat u blijft ontkennen dat uw zoon ooit naar Turkije gereisd is (dat u pas na het gehoor heeft vernomen dat uw zoon in 2014 een ‘toeristische reis’ van ‘tien dagen’ naar Turkije ondernam, zoals u beweert in het schrijven van 16 maart 2016, is uiteraard geheel ongeloofwaardig). Op 5 augustus 2014, op de dag dat B.(...) zou zijn ontvoerd, nam uw zoon een selfie in jullie woning. Op 8 augustus 2014 ging hij met vrienden zwemmen in de Jabalsaraj rivier in Parwan, op 12 en 15 augustus 2014 verschenen er nog allerhande posts, gevolgd door commentaren van vrienden, op 16 augustus 2014 volgde er nog een selfie van uw zoon in goede gezondheid en op 19 augustus 2014 wenste B.(...) zijn vrienden een gelukkige “independent day”. Dat uw zoon in augustus 2014 in gevangenschap verbleef, zoals u beweert, wordt ten overvloede weerlegd door zijn bedrijvigheid op de sociale media.

Hiermee geconfronteerd, stelt u dat de filmpjes van uw zoon in detentie uw relaas bevestigen (CGVS, p.13). Echter dient te worden opgemerkt dat dergelijke zaken gemakkelijk in scene kunnen worden gezet. Het CGVS hecht dan ook geen enkel geloof aan de problemen met de mullah en de

daaropvolgende ontvoering van uw zoon. Gezien de bedrieglijkheid van uw relaas, kan u niet als vluchteling worden erkend.

(...)

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-generaal niet te wijzigen. De taskara's van u en uw gezinsleden, de geboorteaktes van uw jongste zonen en uw rijbewijs leveren geen enkel bewijs voor uw bewering als zouden jullie in Baghlan hebben gewoond. Het CGVS kon immers vaststellen dat dit niet geloofwaardig is en dat veeleer moet worden aangenomen dat uw gezin in Parwan en Kabul woonde. Bovendien blijkt uit de informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat frauduleuze Afghaanse identiteitsdocumenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. Verder dient te worden gewezen op de merkwaardige vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de geboorteplaats van uw vrouw. Hoewel u eerder nog zei dat zij in Jabalsaraj in de provincie Parwan geboren is (gehoorverslag DVZ, punt 15a), zegt u nu dat uw vrouw in Baghlan ter wereld kwam (CGVS, p.4). Hiermee geconfronteerd, geeft u te kennen dat men u bij de DVZ verkeerd begrepen heeft (CGVS, p.6). Dit overtuigt niet, te meer hierboven al werd opgemerkt dat uw zoon B.(...) aangaf zelf van Parwan afkomstig te zijn. Gezien u zelf verklaard heeft dat u voorheen langdurig in Dubai en Moskou verbleef, kan niet worden uitgesloten dat uw vrouw en kinderen eerder voornamelijk bij uw schoonfamilie in Parwan woonden. De kaart van de Kabul Bank, het Russische rijbewijs en het transitvisum voor Tadzjikistan vermogen een evenmin een ander licht te werpen op uw asielmotieven. De werkkarta van KhAD kan mogelijks aantonen dat u ooit voor deze beruchte inlichtingendienst gewerkt heeft, wat in deze beslissing niet ter discussie staat. De verkoopakte die moet aantonen dat u uw huis in Baghlan moest verkopen, de brief van een Afghaans advocaat die uw problemen zou bevestigen en de filmpjes van een geblinddoekte B.(...) in gevangenschap, kunnen uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Opnieuw kan worden gewezen op het gemak waarmee valse [documenten in] Afghanistan kunnen worden aangemaakt, zoals u ook zelf heeft bevestigd: voor 500 afghani zou u eender welk frauduleus document(...) kunnen krijgen, zo merkte u op (CGVS, p.16). De enveloppe geeft aan dat de documenten werden verstuurd vanuit Balkh. Dat uw familie een band heeft met Mazar-i Sharif, de hoofdstad van Balkh, is ook duidelijk gebleken. (...)

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan de problemen die verzoeker met de mullah van zijn dorp zou hebben gekend, laat verzoeker opmerken dat hij tijdens de ruzie met de mullah in een staat van dronkenschap verkeerde en zich niet meer bewust was van wat hij deed. Verzoeker voert aan dat er al veel langer spanningen aanwezig waren, in de zin dat hij in de streek als een communist zou zijn gezien wegens zijn werkzaamheden in Rusland en de mullah hem al eerder in zijn vizier zou hebben gehad. Op de dag van het feest zou de tussenkomst van de mullah de druppel geweest zijn die de emmer deed overlopen. De Raad is van oordeel dat noch de dronken toestand waarin verzoeker op het ogenblik van zijn woordenwisseling met de mullah verkeerde, noch de voorgeschiedenis van zijn relatie met deze mullah of met de mensen van zijn dorp kunnen verklaren dat hij het zou hebben aangedurfd de mullah, waarvan hij wist dat deze eerder actief was geweest bij de religieuze politie van de taliban, en de sharia op dermate grove wijze te beledigen. Verzoekers uitleg overtuigt allerminst.

Waar in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekers bewering dat zijn zoon B. van 5 augustus tot 24 augustus 2014 gevangen werd gehouden wordt tegengesproken door diens bedrijvigheid op de sociale media, betoogt verzoeker dat de publicatie van foto's op een Facebook-account helemaal niet toelaat zich te vergewissen van de identiteit van de persoon die aan de oorsprong van deze publicaties ligt. Hij stelt dat het in werkelijkheid de zus van B. was die zich op diens account heeft aangemeld en de foto's van B. gepubliceerd heeft. Dit zou een manier geweest zijn om "het bestaan en de aanwezigheid van haar broer te verlengen", maar ook om voor hun vrienden en kennissen de verdwijning van B. verborgen te houden. De Raad acht verzoekers verklaring voor het feit dat er nog foto's en andere berichten van hem verschenen op zijn Facebook-pagina op het ogenblik dat hij gevangen gehouden werd, namelijk dat zijn zuster zich op haar broers account heeft ingelogd en in zijn naam berichten heeft gepost, geheel ongeloofwaardig. Er valt immers niet in te zien waarom zij de verdwijning van haar broer voor zijn vrienden en kennissen geheim zou willen houden. Verzoeker brengt overigens geen enkel element bij dat zijn bewering kan staven.

Verzoeker meent dat de verwerende partij niet ernstig en op voldoende wijze de geloofwaardigheid van de door hem neergelegde filmpjes van zijn zoon in detentie kan betwijfelen door slechts te stellen dat dergelijke video's gemakkelijk te maken zijn. Hij wijst erop dat de verwerende partij op deze video's geen anomalieën heeft vastgesteld aangaande de personen die erin voorkomen of wat erin gezegd wordt. De Raad is samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat het loutere feit dat een detentie gemakkelijk in scène kan worden gezet volstaat om aan de door verzoeker neergelegde beelden van de detentie van zijn zoon elke bewijswaarde te ontnemen.

Wat de reis van verzoekers zoon B. naar Turkije betreft, herhaalt verzoeker hetgeen daaromtrent werd uiteengezet in een brief van zijn raadvrouw van 16 maart 2016, aanwezig in het administratief dossier. Op de dag van het gehoor zou verzoeker niet geweten hebben dat zijn zoon naar Turkije was gereisd. Na zijn gehoor zou hij zijn zoon daaromtrent hebben ondervraagd en zou deze hebben toegegeven dat hij deze reis maakte. Verzoeker meent dat men hem niet kan verwijten tijdens zijn gehoor niet de informatie te hebben gegeven die hij op dat moment nog niet had. Door aangaande de reis van zijn zoon naar Turkije slechts te herhalen wat door zijn raadvrouw reeds eerder in een schrijven aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd ter kennis gebracht, herstelt verzoeker zijn geloofwaardigheid op dit punt niet. Het is niet aannemelijk dat verzoeker op het ogenblik van zijn gehoor niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat zijn zoon twee jaar eerder naar Turkije zou zijn gereisd. Bovendien dient te worden vastgesteld dat wat in voormelde brief van verzoekers raadvrouw wordt gesteld geen steun vindt in het administratief dossier. Waar verzoeker volgens voormelde brief aangeeft dat zijn zoon in juli 2014 gedurende tien dagen op reis was in Turkije, blijkt uit het administratief dossier dat de eerste foto's van deze reis op 4 juni 2014 op Facebook werden gepost en foto's genomen in de luchthaven Istanbul Atatürk op de terugreis naar Kabul van 2 augustus 2014 dateren, hetgeen erop wijst dat verzoekers zoon veel langer dan tien dagen in Turkije verbleef.

Ter terechtzitting van 19 augustus 2016 legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij een medisch attest voegt van 16 augustus 2016 dat volgens hem enkele medische psychosomatische problemen bevestigt die zouden zijn veroorzaakt door stress. De Raad stelt vast dat dit attest werd opgesteld in het kader van een aanvraag van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dat daarin niet wordt aangegeven dat de erin geattesteerde medische aandoeningen of problemen veroorzaakt zouden zijn door stress. Voor zover dit verzoekers bedoeling zou zijn, kan hij zich niet op dit stuk beroepen om thans aan te voeren dat hij tijdens zijn gehoor dermate gestresseerd was en dat hij niet in staat was om correcte en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Nog daargelaten dat stress de bovenstaande vaststellingen op geen enkele manier kan verklaren of verschonen, blijkt uit het gehoorverslag niet dat verzoeker ooit heeft aangegeven dat hij last had van stress (stuk 8, gehoorverslag).

Geen van de door verzoeker voorgelegde documenten is bij machte afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit informatie gevoegd bij het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan. Burgerluchtvaart in Afghanistan" van 25 januari 2016) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt die op regelmatige basis wordt aangedaan door passagiersvliegtuigen en dat Kabul via deze luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Wat betreft de veiligheidssituatie in de stad Kabul, blijkt uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van januari 2016), gevoegd bij het administratief dossier), dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke 'compounds', en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen 'high profile' doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid en konvooien van NATO en European Police Training Mission (EUPOL). Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk 'collateral damage' onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Verzoeker haalt een rapport aan van Schweizerische Flüchtlingshilfe van 13 september 2015 dat gewag maakt van een duidelijke verslechtering van de veiligheidsomstandigheden in Afghanistan. In dit rapport wordt met betrekking tot Kabul vastgesteld dat deze stad in augustus 2015 door een golf van geweld werd overstroomd en dat het al jaren geleden was dat Kabul zo'n ernstige aanvallen gekend had. De veiligheidssituatie in Afghanistan is volgens verzoeker vluchtig en het aantal slachtoffers stijgt er elk jaar. Verzoeker stelt dat voormeld rapport aantoont dat hij in zijn land van herkomst een risico loopt het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. De Raad merkt vooreerst op dat het rapport waarnaar verzoeker verwijst dateert van september 2015, daar waar bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie in Kabul gebaseerd is op een rapport van januari 2016 en hoe dan ook actueler is. In de mate dat het rapport waarop verzoeker zich beroept de veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen betreft, kan het *in casu* niet dienstig worden opgeworpen. Gelet op het feit dat in het geval van verzoeker een vestigingsalternatief in Kabul wordt voorgesteld, is de veiligheidssituatie in Kabul in dezen relevant. Het enkele gegeven dat Kabul in augustus 2015 een opstoot van geweld kende, kan geen afbreuk doen aan bovenstaande genuanceerde en gedetailleerde veiligheidsanalyse, waarin de toename van het aantal aanslagen in de maanden mei en augustus van 2015 overigens wordt erkend. Een verwijzing naar voormeld algemeen rapport over de veiligheidssituatie in Afghanistan volstaat tot slot niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

De Raad meent dat rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden van hem redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij zich in Kabul, de hoofdstad van Afghanistan, vestigt. Het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon gelet op verzoekers verklaringen terecht het volgende stellen:

"(...) Immers, uit uw verklaringen is gebleken dat u een geletterd persoon bent, die behalve Dari ook Pashtou, Urdu, Oezbeeks, Russisch en wat Arabisch (...) spreekt (CGVS, p.1). U ging naar eigen zeggen tien jaar naar school en heeft in de daaropvolgende jaren een ruime werkervaring opgebouwd. U was jarenlang actief voor de Afghaanse inlichtingendiensten in Kabul, werkte later als autoreparateur en in de afgelopen jaren was u een handelaar die zaken deed in Rusland en Afghanistan. Uw talenkennis en werkervaring tonen aan dat u ook in Kabul kans op slagen heeft. Bovendien mag worden verondersteld dat u en uw gezinsleden vertrouwd zijn met de stad Kabul. U stelt dat u er voor KhAD gewerkt heeft maar er later niet meer heeft gewoond, wat niet zomaar kan worden aangenomen. Zo geeft uw zoon B.(...) aan dat hij uit Parwan afkomstig is, eerder in Mazar-i Sharif verbleef maar sedert 2007 in Khairkhana, Kabul woont. Dat uw zoon in Kabul woont, klopt niet volgens u. Uw zoon stelt op zijn account ook dat hij Economie studeert aan de universiteit van Kabul. U beweert opnieuw dat dit niet mogelijk is omdat uw zoon zeventien jaar oud zou zijn. Echter, uit een post van B.(...) blijkt dat hij in 1996 geboren is en dat hij dus ongeveer twintig jaar oud moet zijn. Dat B.(...) aan de universiteit studeert is dus perfect mogelijk, te meer hij voordien naar de Azad Khan High School ging, eveneens een onderwijsinstelling in Kabul. Voorts kan worden gewezen op een foto van uw zoon W.(...) R.(...) die door B.(...) "king of Kabul" wordt genoemd, op diverse foto's die in Kabul (onder meer in Shahre Naw en in het district Paghman) werden genomen en op het feit dat B.(...) geregeld lijkt te reizen tussen Kabul en Mazar en Kabul en Parwan. Uit al deze vaststellingen kan worden afgeleid dat er minstens een sterke band bestaat tussen uw familie en Kabul. Dat u behalve enkele nichten van uw vrouw geen familie zou hebben in Kabul, is gezien de duidelijke aanwezigheid van uw kinderen daar niet geloofwaardig. Voorts kan nog worden opgemerkt dat uw familie financieel draagkrachtig blijkt. U heeft jarenlang handel gedreven en kon het zich permitteren uw kinderen te laten studeren. Toen uw vrouw ziek werd, stuurde u haar met uw zoon naar India voor gespecialiseerde medische zorgen (CGVS, p.12). Om een reden die u niet wenste te verduidelijken (CGVS, p.12), verbleef uw zoon ook meerdere maanden in Istanbul. Dat de leden van uw gezin kunnen reizen en studeren, geeft aan dat u minstens naar Afghaanse normen bemiddeld bent. Verder is gebleken dat u eigenaar bent van een huis (CGVS, p.13). Uw verklaring als zou u dit huis hebben verkocht om uw zoon vrij te krijgen, is niet geloofwaardig gebleken. Uw talenkennis en werkervaring, het feit dat u ooit in Kabul heeft gewerkt, dat minstens uw twee oudste zonen in Kabul wonen en de vaststelling dat uw familie over voldoende financiële middelen kan beschikken, zijn factoren die aangeven dat in uw geval een hervestiging in Kabul zeker niet als onredelijk kan worden beschouwd.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. (...)"

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op bovenstaande concrete vaststellingen aangaande de redelijkheid van zijn vestigingsalternatief. Hij stelt slechts, onder verwijzing naar voornoemd rapport van Schweizerische Flüchtlingshilfe van 13 september 2015, dat de situatie van gerepatrieerde Afghanen heel moeilijk blijft en dat ontheemden geconfronteerd worden met discriminatie en een gebrek aan toegang tot basisvoorzieningen en bestaansmiddelen. Verzoeker toont derhalve niet *in concreto* aan dat het onredelijk zou zijn om van hem te verwachten dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan in Kabul vestigt.

Gelet op wat voorafgaat stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een redelijk en veilig intern beschermingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en zijn dossier naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te verwijzen voor bijkomend onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF